

Folklór je láska na celý život, říká Juraj Jánošík

Když budete telefonovat na oddělení klinické biochemie, můžete se snadno dovolat k Mgr. Jurajovi Jánošíkovi. Jmenovec legendárního zbojníka je již několik let naším odborným pracovníkem v laboratorních metodách. Svě povolání má velmi rád a stejně krásně hovoří i o folklóru, který mu učaroval. Dlouhá léta působil ve slovenských folklórních souborech. A rád si zatančí i na valašských krojovaných bálech.

Jméno a příjmení nejznámějšího zbojníka Vám v životě jistě přineslo řadu dotazů. Co vlastně Vaše rodiče inspirovalo? „Moji rodiče si řekli, že když už máme příjmení Jánošík, že budu jedině Juro. Vždy, když jsem přišel do nového kolektivu, ať už to byla střední či vysoká škola nebo nová práce, nikdy nechtěli věřit, že se tak doopravdy jmenuju.“

Když Vám dali tradiční jméno, vedli Vás také k folklóru? „K folklóru jsem se dostal sám, když mi bylo patnáct let. Začal jsem chodit na střední zdravotnickou školu do Trenčína, obor zdravotní laborant. Na škole působil folklorní soubor Věna, z latiny žíla. Tak mě zlákal, začal jsem tam chodit a bylo to velmi hezké. Po střední škole jsem se chtěl nadále věnovat souboru a tanci, tak jsem přestoupil do souboru Mladost v Dubnici nad Váhom. Tam jsem tancoval až do svých třiceti let, takže folklóru jsem se věnoval celkem patnáct let. S folklorním souborem jsme procestovali celou Evropu.“

Přešel jste z jedné folklorní oblasti do druhé. Jak jste dlouho ve Vsetíně? „Do nemocnice jsem nastupoval v roce 2018. Před tím jsem pracoval v nemocnici ve Valašském Meziříčí a v laboratoři v Žilině. Přesedlal jsem ze státu do státu, ale vždy budu věrný tomu našemu slovenskému folklóru.“

Zajímáte se i o valašský folklór? „Určitě. S manželkou, pokud se dalo, když ještě nebyla covidová opatření, jsme chodili na vševalašské bály a na krojované plesy. Já mám doma svůj terchovský kroj, manželka má valašský. A ještě jsme se smáli, že je to jako příhoda z básníků, že každý máme jiný kroj, aby bylo evidentní, že jsme z jiné oblasti, a neodnesly to naše děti. Takže je to vlastně v pořádku.“

S valašským folklórem se ale přátelíte, ne? Na oddělení máte i valašské folkloristy. „Jsem úplně v pohodě. Valašský folklór je pěkný, je fajn, ale pro mě je ten slovenský pestřejší a rozmanitější.“

Na Valašsku máme odzemek a další tance. Co jste tančil Vy? „Tancovali jsme terchovský čardáš. Je to pořád mému srdci blízké. Člověk už není aktivní tanečník, ale folkloristou zůstane navždy.“

Je Vašemu srdci blízký také obor, který jste si vybral? „Určitě. Na vysoké škole jsem studoval vyšetřovací laboratorní metody a na výběr byla biochemie, hematologie, mikrobiologie a patologie. Biochemie mi přirostla natolik k srdci, že jsem se jí dále věnoval. Nyní už mám za sebou první atestaci z biochemie a teď pokračuji v druhé.“

Laboratoř klinické biochemie v naší nemocnici je velmi dobře vybavená, která z metod se Vám líbí nejvíce? „Biochemie je už dost automatizovaná, ale když jsou metody, které se dělají klasicky a manuálně se pipetuje, to je nejlepší. Například u metody imunofixace je zapotřebí stále ještě hodně laborantské práce, člověk vidí, jak vše probíhá, postupuje. A není to jen o tom, že se vzorek vloží do stroje.“

